

عنوان مقاله:

مکتب کتاب آرایی مشهد و نقش آن در توسعه نگارگری عصر صفوی

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 11، شماره 40 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده‌گان:

شکیبا احمدی - کارشناس ارشد، گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه نیشابور، ایران

فرزانه فرخفر - استادیار، گروه ارتباط تصویری، دانشکده هنر، دانشگاه نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

مکتب کتاب آرایی مشهد یکی از مهم ترین مکاتب هنری عصر صفوی در نیمه دوم قرن دهم هجری قمری است که در کتابخانه شاهزاده ابراهیم میرزا صفوی، حاکم مشهد، شکل گرفت. مصورسازی مضماین عرفانی بکر و ارزشمندی همچون آثار عبدالرحمن جامی، که با توجه بسیار در این مکتب مصور شد و همچنین، بهره گیری از الگوهای تصویری جدید، بر گسترش نگارگری عصر صفوی در دیگر مکاتب معاصر آن روزگار تأثیرگذار بود. این پژوهش با توجه به این نکته که مکتب کتاب آرایی مشهد در سایه ارادت اصحاب هنر به آستان قدس رضوی، تحت حمایت حکمران ادب و هنردوست عصر صفوی، شاهزاده ابراهیم میرزا در نیمه دوم قرن دهم هجری قمری شکل گرفت. بر آن است تا میزان گسترش ویژگی‌های نگارگری عصر صفوی اواخر قرن دهم را در دیگر مکاتب آن عصر، شامل مکتب قزوین و مکتب شیراز بررسی نماید. پرسش این است: مکتب کتاب آرایی مشهد تا چه میزان بر توسعه نگارگری عصر صفوی در قرن دهم هجری قمری تأثیرگذار بوده است؟ و بیشترین اقتباس از سوی کدام مکتب انجام شده است؟ براساس یافته‌های پژوهش، مکتب کتاب آرایی مشهد، علیرغم عمر کوتاهش، به سرعت رشد یافته و نقش مهمی بر توسعه مضماین نو و الگوهای ساختاری جدید در مکاتب درباری و تجاری ایران در نیمه دوم قرن دهم هجری قمری داشته است؛ از این بین، بیشترین الهام پذیری از ویژگی‌های مضمونی، تصویری و ساختاری نگارگری مکتب مشهد در نسخ مصور مکتب شیراز دیده می‌شود. روش پژوهش تحلیلی-تطبیقی و شیوه‌ی گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای-استادی است.

كلمات کلیدی:

عصر صفوی، نگارگری، مکتب مشهد، مکتب قزوین، مکتب شیراز

لينك ثابت مقاله در پايگاه سيويليكا:

<https://civilica.com/doc/2030439>

